

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Γενικά

Η Εκκλησία είναι το ζωντανό και πραγματικό σώμα του Χριστού, με κεφαλή τον ίδιο το Χριστό. Είναι η κοινωνία των πιστών. Είναι οι τελώνες και οι άγιοι, οι φαρισαίοι και οι μάρτυρες, οι πόρνες και οι όσιοι, οι ευσεβείς και οι αδιάφοροι. Όλοι αποτελούμε μέλη της Εκκλησίας του Χριστού, όχι επειδή συνεισφέρουμε οικονομικά, αλλά επειδή με το Βάπτισμά μας είμαστε γραμμένοι στα βιβλία του Ουρανού.

Ο Απόστολος Παύλος είναι ο πρώτος που παρομοίασε την Εκκλησία με το ανθρώπινο σώμα που έχει μέλη. Στην Εκκλησία υπάρχει ένα πλήθος διαφορετικών ανθρώπων που γίνεται σώμα, και στο οποίο ο καθένας διατηρεί τη διαφορετικότητά του. Και όπως σε ένα σώμα, το αίμα κυκλοφορεί παντού και ενώνει τα μέλη, με τον ίδιο τρόπο τα μέλη της Εκκλησίας τα κρατά σε σύνδεση αγάπης το Άγιο Πνεύμα. **Τό Άγιον Πνεύμα είναι το αίμα της Εκκλησίας**, το οποίο δίδει ζωή και κατευθύνει την Εκκλησία.

Η Εκκλησία δεν είναι θρησκευτικό σωματείο που εξυπηρετεί ανάγκες και προσφέρει θρησκευτικές υπηρεσίες για να έχει πελατεία. Ούτε είναι ένας οργανισμός που ζη με τη φιγούρα και την τυπολατρεία. Η Εκκλησία είναι κοινωνία και ζωντανή σχέση προσώπων. Παράλληλα όμως είναι και μια κοινωνία αμαρτωλών και συγχυσμένων ανθρώπων που ζητούν θεραπεία και έλεος στό θεραπευτήριο αυτό .

Η Εκκλησία υπάρχει για να φανερώνει την αλήθεια του Θεού. Όταν, δηλαδή, οι άνθρωποι μετά το τέλος του κόσμου και της ιστορίας αποτελέσουν τη Βασιλεία του Θεού και ζήσουν την πληρότητα της αγάπης . Η Εκκλησία υπάρχει για να φανερώνει αυτό που θα έρθει.

Μία μικρογραφία της Εκκλησίας είναι η ενοριακή κοινότητα. Κάθε ενορία είναι η μοριακή υπόσταση της Εκκλησίας. Είναι το σώμα του Χριστού. Είναι η τοπική Εκκλησία που έχει κέντρο το Ναό. Ο Ναός είναι ο χώρος όπου φανερώνεται η ένωση ουρανού και γης. «*Εν τω Ναώ εστώτες της δόξης Σου, εν Ουρανών εστάναι νομίζομεν*». Η Εκκλησία, αλλά και η ενορία ως μικρογραφία της Εκκλησίας, συγκροτείται γύρω από τη Θεία Ευχαριστία, που είναι η φανέρωση των εσχάτων στο παρόν. Δυστυχώς, όπως αναφέρει και ο καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών π. Γεώργιος Μεταλληνός, «οι σχέσεις αρκετών ανθρώπων με την Ενορία, αλλά και η ίδια η δομή της Ενορίας λειτουργεί μέσα σε θρησκευτικά πλαίσια .Ο Χριστιανισμός κατανοείται σαν θρησκεία και τα μυστήρια σαν «μαγικά μέσα.» Με άλλα λόγια, όταν η Εκκλησία δεν λειτουργεί σαν **ζωντανό σώμα**, τότε ο πιστός περισσότερο θρησκεύει από φόβο ή ανάγκη , παρά πιστεύει. Εάν επίσης η Εκκλησία - Ενορία προσφέρει υπηρεσίες και εξυπηρετεί κάποιες ανάγκες, αυτό γίνεται από τις γραφειοκρατικές δομές και ανάγκες της σημερινής κοινωνίας.

Διάκονος και «υπηρέτης» της Εκκλησίας – Ενορίας είναι ο κληρικός. Ο κληρικός δεν είναι υπάλληλος κανενός. Δεν είναι φορέας κοσμικής εξουσίας, αλλά διακονίας. Οι αληθινοί κληρικοί δεν «βασιλεύουν», αλλά διακονούν. Δεν κάνουν πολιτική, αλλά καθοδηγούν τους πιστούς. Διότι ο Χριστός δεν ήρθε να κυριαρχήσει,

αλλά να διακονήσει και αυτό συνιστά το ήθος της Ιερωσύνης. Ο πραγματικά ενάρετος κληρικός είναι αυτός που δεν κρύβει απο τους ανθρώπους το Χριστό με την προβολή της δικής του «αρετής και πνευματικότητας».

Η τιμή και η «δόξα» της ιερατείας μας δεν πρέπει να οφείλεται στο πλήθος των δραστηριοτήτων και κατορθωμάτων ή της εξυπνάδας μας, αλλά στον πλούτο της ποικίλης Χάρης του Χριστού, η οποία μας δίδεται περισσώς. Ο κάθε ιερέας δεν έχει δικό του έργο και δεν υπερασπίζεται δικά του κατορθώματα. Όλα είναι χαρίσματα του Θεού που η ταπείνωση και η οικονομία Του χορηγεί στη διακονία μας. **Η Ιερωσύνη λοιπόν δεν είναι ανθρώπινα κατορθώματα που θα γραφούν στους δέλτες της ιστορίας, αλλά θεία παθήματα για τη Βίβλο των Ουρανών.**

Η πνευματική μας **άσκηση και αυτοκριτική** πρέπει να είναι συχνή, ώστε να μπορούμε να διακρίνουμε το πραγματικό θέλημα του Θεού. Ο κληρικός πρέπει να βρίσκεται σε πνευματική ετοιμότητα, ώστε να προφυλάσσει τον εαυτό του από τους πειρασμούς του **ναρκισσισμού και της αυτολατρείας**. Οι πειρασμοί αυτοί γίνονται πιο επικίνδυνοι όταν ο κληρικός νομίζει ότι έχει κάποια ιδιαίτερα χαρίσματα.

Έχουμε, λοιπόν, αρκετή πορεία να κάνουμε στο δρόμο του Θεού. Και ο δρόμος αυτός **«είναι καθημερινός σταυρός, επειδή κανείς δεν ανέβηκε στον ουρανό ανέτως»**, όπως λέγει ο Άγ. Ισαάκ ο Σύρος.

Αγαπητοί μου,

Η Εκκλησία στη σημερινή εποχή είναι κτιριακά ανεπτυγμένη, αλλά πνευματικά αδυνατισμένη. Έχουμε αρκετούς Ναούς που είναι πραγματικά στολίδια. **Έχουμε όμως χριστιανούς που είναι αναστημένα θαύματα; Χριστιανούς, όχι μόνο του Ναού, αλλά χριστιανούς του Χριστού.**

Από το σπόρο ξεπετάγεται η ζωή, όχι από τά κλαριά και τα φύλλα. Ο Χριστιανισμός είναι σπερματική δύναμη και σοφία. Είναι η γνώση, η αγάπη, η ανθρωπιά και η διακονία «υπέρ της του κόσμου ζωής».

Αρχιμ. Κων/νος Σιαράπης
Ιεροκήρυξ του Οικουμενικού Θρόνου